

ساترا، نظارت و حمایت توأمان دارد

تاکید بر نقش تسهیل‌گری و تنظیم‌گری ساترا بعد از مصوبت و قانونی شدن در مجلس

۱۸

همیشه در فرهنگ

صدا و سیما رقیب پلتفرم‌ها نیست

مصاحبه با قائم‌مقام و دبیر ستاد فرهنگی - اجتماعی شورای عالی انقلاب فرهنگی

گفت‌وگو
سمیه احمدوند
روزنامه‌نگار

بالاخره پس از مدت‌ها سردرگمی و بلاکتیکی و کشمکش میان صداوسیما و وزارت ارشاد، مصوبه اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی بر ماموریت سازمان صداوسیما در حوزه صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی صحنه گذاشت. محمود حاجیلویی، قائم‌مقام و دبیر ستاد فرهنگی اجتماعی شورای عالی انقلاب فرهنگی، معتقد است صداوسیما ساختاری حاکمیتی است و از این جهت دستگاهی مناسب برای نظارت بر پلتفرم‌های نمایش خانگی است و از سوی دیگر قوانین حوزه صوت و تصویر فراگیر با مشارکت ذینفعان این حوزه‌ها از بخش خصوصی تدوین و تصویب خواهد شد و علاوه بر ملاحظات فرهنگی، مناسبات اقتصادی این حوزه نیز در تدوین قوانین لحاظ می‌شود. به گفته حاجیلویی، با سپردن مسئولیت نظارت بر نمایش خانگی به صداوسیما علی‌القاعده در صورتی که محتوای محصولات این پلتفرم‌ها نیز به اصلاح داشته باشد، این اصلاحات باید انجام شود.

پس از مدت‌ها منازعه و بلاکتیکی، شورای عالی انقلاب فرهنگی در نهایت چطور به این تصمیم رسید که نظارت بر پلتفرم‌های نمایش خانگی را به ساترا بسپارد؟ شورای عالی انقلاب فرهنگی، ستاد عالی علم و فرهنگ کشور و در واقع عالی‌ترین نهاد سیاست‌گذاری فرهنگی در ایران است. براساس وظایفی که برای شورای عالی انقلاب فرهنگی مقرر شده، مخصوصاً مبتنی بر سند تحول شورای عالی انقلاب فرهنگی که از سال گذشته توسط آقای رئیس‌ایلاغ شد، شورای می‌تواند در حوزه‌های صوت و تصویر فراگیر و شبکه نمایش خانگی ورود کند. دوم اینکه یکی از وظایف ساترا، به‌عنوان نهادی فراوقه‌ای، رفع ابهامات و تداخلات ماموریتی و

کاری بین دستگاه‌های فرهنگی کشور است. در واقع باشد که از طرفی موازی کاری‌ها گرفته و تداخلات رفع شود و از طرفی فضای هماهنگی و هم‌افزایی بین دستگاه‌ها به‌وجود آید. سوم اینکه شرایط بین‌دستگاهی یا حساسیت‌های ویژه دارد، ورود و یک‌لگویی هم‌راهی و هماهنگی و حرکت مؤثر ایجاد کند. مسئله نمایش خانگی دارای حساسیت ویژه‌ای است؛ هم اینکه یکسری تداخلات و ابهامات ماموریتی بین دستگاهی وجود دارد و لازم است تقسیم کار روشنی مشخصاً بین صداوسیما و وزارت ارشاد صورت بگیرد و هم از این حیث حساسیت دارد که نمایش خانگی در رسید مصرف فرهنگی خانواده‌های ایرانی سهم قابل توجهی دارد. شورا از طرفی هم باید درباره برخی نگرانی‌های خانواده‌ها در فضای نمایش خانگی از حیث برپا بودن محتواها که با فرهنگ ایرانی اسلامی مافاصله دارد یا به نوعی رده‌بندی سنی دارد، کاری صورت دهد. مجموع این صحبت‌های مبنای ورود شورای عالی انقلاب فرهنگی به مسئله صوت و تصویر فراگیر و نمایش خانگی است. مصوبه اخیر شورا دارای چند است که در این آن مربوط به تقسیم کار بین صداوسیما و وزارت ارشاد است. بحث طولانی‌ای بین این ۲ مجموعه بزرگ فرهنگی کشور وجود داشته و اختلافاتی بین این دو دستگاه از حیث روشن بودن وظایف و تقسیم کار مطرح بوده است. در این هیئت، تقسیم‌کاری صورت گرفته و تعیین تکلیف شده است. ما در این تقسیم کار ۳ مورد را امیناً قرار داده‌ایم: اول، قوانین موجود در کشور، ما در چارچوب سیاست‌های کلی و قوانین موجود باید تنظیم‌گری و تقسیم کار کنیم. این مسئله مدنظر قرار گرفته است. دوم، ماموریت ذاتی دستگاه‌ها مدنظر بود. نکته سوم، توانمندی و تجربه این سازمان‌ها در حوزه‌های است که تقسیم

کار صورت گرفته است. انتقاد می‌شود که صداوسیما رقیب شبکه نمایش خانگی است و اینکه وقتی یک رقیب مسئول نظارت بر رقیب خودش باشد، خیلی منطقی نیست. چه نظری در این باره دارید؟ حوزه نمایش خانگی تأثیر قابل توجهی در فضای فرهنگ عمومی کشور دارد و لازم است که حاکمیت به آن ورود کند. مردم می‌خواهند که این حوزه هم برپا باشد و هم مسائل و مشکلات نداشته باشد و در اوقات فراغت‌شان آسوده باشند. وقتی حاکمیت خواهد ورود کند، مسیرش از طریق ساختارهای موجود در حاکمیت است. خوب، صداوسیما جمهوری اسلامی ایران در کنار هیچ‌کدام از سکوها نمایش خانگی قرار نمی‌گیرد. یعنی مجموعه‌ای حاکمیتی است که در قانون اساسی و وظایف روشن و ماموریت‌های مشخصی برایش در نظر گرفته شده است. پس صداوسیما یک نهاد حاکمیتی است و لذا نمی‌تواند رقیب سکوها باشد. بعد اینکه صداوسیما در چارچوب سیاست‌ها، ضوابط و مقررات ماموریتی را که به آن واگذار شده انجام می‌دهد. این سیاست‌ها و ضوابط و مقررات مسیر جانبداری را می‌بندد و اگر در مواردی هم خواهد از آن سیاست‌ها و ضوابط تخطی کند، دستگاه‌های نظارتی و وجود دارند که مستقل از صداوسیما هستند و آن را حسابرسی فرهنگی می‌کنند.

انتقاد دیگری که مطرح می‌شود این است که شبکه نمایش خانگی در بحث ممیزی بیشتر تحت تأثیر سینما ست که زیر نظر

ارشاد است و احتمالاً ارشاد می‌توانست گزینۀ مناسب‌تری برای نظارت بر این فضا باشد. حالا با تعیین صداوسیما به‌عنوان ناظر آیا قرار است که حال و هوای محصولات نمایش خانگی تغییر کند؟ با استقرار صداوسیما در این تقسیم‌کار، علی‌القاعده باید سهولتی برای کنشگران این حوزه، بخش خصوصی و عوامل تولید، ایجاد شود چرا که می‌دانند باید امور خودشان را از طریق صداوسیما و سیاست‌ها و ضوابطش دنبال کنند. فضای قبلی بین ۲ دستگاه مهم بود و به‌نظر من حالا شفافیت و سهولتی ایجاد می‌شود، در حالی که ابهام ممکن است باعث سوءاستفاده تعداد اندکی از مجموعه‌ها شود. نکته بعدی اینکه صدور مجوز و نظارت بر اساس شاخص‌هایی مبتنی بر فرهنگ پذیرفته‌شده مردم ایران است. لذا اگر مواردی وجود دارد که مشکل دارد، باید تغییر کند. مثلاً مصرف سیگار بین نوجوانان و مشخصاً دختران نوجوان رندنی رو به رشد پیدا کرده که نگران‌کننده است. این مسئله مهم است. همه مردم ایران این مسئله را اینطور نگاه می‌کنند که با هنجارهای جامعه و خانواده ایرانی مصرف دخانیات در دختران نوجوان و جوان نگوهر شده است. این مسئله در برخی تولیدات نمایش خانگی وجود دارد و به‌گونه‌ای است که آدم برداشت ترغیب‌به مصرف دخانیات می‌کند، پس باید اصلاح شود.

با این تصمیمی که گرفته شده شاید برخی پلتفرم‌ها تولیداتشان را حتی به صورت مقطعی

کاهش دهند و در نتیجه مخاطب فعلی شبکه نمایش خانگی از دست برود و در این وضعیت صداوسیما مجبور نشود راساً برای پلتفرم‌ها محصول تولید کند. به چنین وضعیتی آندیشیده شده است؟ این مصوبه بند ششمی دارد. در بند گفته شده دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی با همکاری صداوسیما و وزارت ارشاد باید سیاست‌ها و ضوابط حوزه صوت و تصویر فراگیر را تهیه کند و به تأیید کمیته‌ای مرکب از دستگاه‌های مرتبط در این حوزه برساند و بعد در شورای عالی انقلاب فرهنگی مصوب شود. آن سیاست‌ها اساسی و رکنی است و مادر شورای عالی انقلاب فرهنگی به‌شده است. نسبت به برخی از اصول تنظیم‌گری واضح هستیم، از جمله به ایجاد فضای مشارکت ذی‌نفعان. کاملاً معتقدیم که ذی‌نفعان این حوزه باید در تدوین سیاست‌ها مشارکت کنند. ذی‌نفعان بخش خصوصی و عوامل تولید هنری هستند، چون سیاست‌ها برای این حوزه نوشته می‌شود و بخشی از آن باید توسط این مجموعه‌ها اجابت شود و به سمت اجرا برود. تلاش می‌شود سیاست‌ها مبتنی بر واقعیت میدان باشد. ما به صرفه اقتصادی سکوها نمایش خانگی توجه داریم. حتی به میزان پرداخت مردم برای استفاده از محصولات نمایش شبکه نمایش خانگی توجه داریم. این مسائل همزمان مورد توجه سیاستگذار است. نگاه ما در این تنظیم‌گری کاملاً آندیندنگ است و حتی ظهور فناوری‌ها نور فضای مجازی و ظهور رقبای بزرگ جهانی و فراملی مدنظر مجموعه ماست. با روشن شدن تقسیم کار و وظایف ۲ سازمان اصلی حوزه صوت و تصویر فراگیر امیدواریم این حوزه رشدی تصاعدی را تجربه کند. در ضمن، بخشی از حساسیت‌های فرهنگی‌گاه به واسطه برخی کج‌دقتی‌های رسانه‌ای ایجاد می‌شود و کنشگران اصلی این حوزه باید به این موارد توجه کنند. معتقدم به مرور هر چه جلوتر برویم روند کار روشن‌تر می‌شود.

نکته

نظارت بر صوت و تصویر فراگیر حاکمیتی است

حجت‌الاسلام والمسلمین عبدالرحمن خسروپناه، دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی با بیان اینکه صوت و تصویر چند ساعت دارد که باید بیشتر مورد بررسی قرار گیرد، اظهار داشت: درباره موضوع صوت و تصویر فراگیر باید بحث‌های معرفتی صورت گیرد و مباحثات لازم انجام شود. وی گفت: یکی از سوالات مهم این است که آیا صوت و تصویر را باید حاکمیتی بدانیم یا نه؟ اکثر مسئولان و قانونگذاران معتقدند، چون جنبه عمومی دارد پس حاکمیتی است. اما آیا همه بخش‌های حکمرانی آن باید حاکمیتی باشد یا اینکه نیاز است مردم هم مشارکت داشته باشند؟

البته انتقال مسئولیت نظارت بر شبکه نمایش خانگی از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به صداوسیما زمینه‌هایی داشت. مهم‌ترین زمینه، تغییر وضعیت این عرصه مهم از فرهنگ و هنر کشورمان است. از سال ۱۳۸۹ که برای نخستین بار سریال‌هایی با مجوز و حمایت وزارت فرهنگ راهی شبکه نمایش خانگی شدند تا سال‌ها، مسئول این حوزه، همان وزارتخانه بود. اما در آن دوران، تعداد معدودی از آثار تولید می‌شد که اتفاقاً بیشترشان هم دچار مشکلاتی می‌شدند. مثل سریال «قلب یخی» که بعد از فصل دوم، ناگهان ناپوشیده و کارگردان تغییر کردند و فضا و داستان سریال به‌طور کامل متفاوت شد. یا سریال «قهوه تلخ» که نیمه کاره رها شد. چند سال بعد هم حرف و حدیث‌هایی که پیرامون سریال «شهرزاد» پیش آمد موجب بی‌اعتباری آن شد. همین سریال شهرزاد، در فصل سوم، دچار یک آه‌بندی آشکار بود و دچار تنزل گردید. تمام این اتفاقات گویای عدم مدیریت نظام‌مند بر این عرصه بود.

فقط تلاش ساترا در تنظیم‌گری کافی نیست

سید مقسمه، رئیس ساترا با اشاره به مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی بر ادامه روند شبکه نمایش خانگی، قوه قضا یه، مرکز ملی فضای مجازی و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: آن بخشی از یک زنجیره است. وی همچنین اظهار امیدواری کرد که با تکمیل شدن بخش‌های مختلف این زنجیره، صداسیما و وزارت ارشاد باید سیاست‌ها و ضوابط مجازیت و ضوابط نمایش خانگی را در اینترنت می‌توانست به همه این محصولات دسترسی پیدا کند. علاوه بر این، در دوره جدید، شبکه نمایش خانگی فقط به سریال‌های ایرانی محدود نبوده، بلکه فیلم‌های سینمایی داخلی، فیلم و سریال‌های خارجی، رالیته‌شو (نمایش واقع‌نام)، مسابقات، مستند و ... که حجم عظیمی هم هستند، شبکه نمایش خانگی را در بر گرفته‌اند. به طوری که ما با فضایی روبه‌رو شدیم که برخلاف قبل، در دسترس کل مردم قرار گرفت و یک پهنه بزرگ از محصولات متنوع را ایجاد کرد. یعنی دقیقاً چیزی شبیه به یک شبکه تلویزیونی مجازی به‌وجود آمد. اما با وجود این وسعت و اهمیت، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی وقت، نظارت ضعیفی بر آن داشت و به‌عبارتی دچار ترک فعل شد به طوری که ناگهان تعداد زیادی سریال با کیفیت بسیار پایین و محتوای نازل و ماجراهای غیراخلاقی وارد این عرصه شد. حتی خیلی‌ای فیلم و سریال‌های خارجی، با محتوای انحرافی مثلاً تبلیغ تفکرات صهیونیستی یا شیطان‌پرستی و بدون استانداردهای بسا فرهنگ و آداب خانوادگی ایرانی، در فضای وی‌اودی نشر یافت. این مشکلات شباهت‌های را ایجاد کرد که اساساً وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در عمل نظارتی بر عملکرد سکوها نمایشی ندارد. به همین دلیل هم از سال ۱۳۹۹ این مسئولیت به‌طور غیررسمی به صداوسیما واگذار شد. چون به‌نظر می‌رسید این سازمان دارای سازوکار نظارتی تعیین‌شده‌تری است. از این زمان بود که نام «ساترا» به‌عنوان بازوی رسانه‌ای در زمینه تنظیم‌گری فضای صوت و تصویر، دائم شنیده شد. هر چند که مهم‌تر از همه مردم از طریق آرایش‌ها و وضعیت شبکه نمایش خانگی مطلوب نشد. حالا با مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی و تثبیت جایگاه ساترا، انتظار می‌رود که این نهاد با رویکرد کارشناسانه‌تری نسبت به گذشته به تنظیم‌گری و استانداردسازی محصولات نمایشی داشته که فعالیت هنری در ایران به‌ویژه در حوزه‌های سینما، تلویزیون و موسیقی، تحت نظارت قانونمند توأم با تعامل و فریختگی، هدفمندتر و باکیفیت‌تر و بالاتری پیش خواهد رفت. به امید اینکه چنین انتظاری محقق شود.

یادداشت
آرش فهیم
کارشناس رسانه

مصوبه دیر با آرزویی دور

۳۰ خرداد سال ۱۴۰۲ را می‌توان یک نقطه عطف و شروع تازه برای شبکه نمایش خانگی دانست. در این تاریخ، با مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی به ریاست رئیس‌جمهور - ابراهیم رئیسی - نظارت صداوسیما بر شبکه نمایش خانگی رسمیت یافت و قانونمند شد. هم در پی داشت‌اما می‌تواند پایانی بر اوضاع آشفته و بی‌سامان مدیریت و نظارت بر شبکه نمایش خانگی باشد. نکته این است که از سال ۱۳۹۹ به سفارش نهادهای کلان حاکمیتی، صداوسیما مسئول نظارت بر شبکه نمایش خانگی شد اما در کمال تعجب، بیش از ۳ سال طول کشید تا این موضوع، جنبه قانونی و رسمی پیدا کند و در این مدت، هم در حق مخاطب آثار شبکه نمایش خانگی جفا شد و هم صاحبان این آثار و هنرمندان شریک در آنها از برخی حقوق و امنیت کاری محروم ماندند؛ مثل ماجرای جمع شدن تبلیغات شهری سریال «هایم کن» به دلیل نداشتن مجوز ساخت و نمایش یا حاشیه‌هایی که موجب معطل و ناقص ماندن برخی سریال‌ها شد و ... که اگر نظارت دقیق و پیوسته و با پشتوانه قانونی بود، شاید این مسائل پیش نمی‌آمد.

البته انتقال مسئولیت نظارت بر شبکه نمایش خانگی از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به صداوسیما زمینه‌هایی داشت. مهم‌ترین زمینه، تغییر وضعیت این عرصه مهم از فرهنگ و هنر کشورمان است. از سال ۱۳۸۹ که برای نخستین بار سریال‌هایی با مجوز و حمایت وزارت فرهنگ راهی شبکه نمایش خانگی شدند تا سال‌ها، مسئول این حوزه، همان وزارتخانه بود. اما در آن دوران، تعداد معدودی از آثار تولید می‌شد که اتفاقاً بیشترشان هم دچار مشکلاتی می‌شدند. مثل سریال «قلب یخی» که بعد از فصل دوم، ناگهان ناپوشیده و کارگردان تغییر کردند و فضا و داستان سریال به‌طور کامل متفاوت شد. یا سریال «قهوه تلخ» که نیمه کاره رها شد. چند سال بعد هم حرف و حدیث‌هایی که پیرامون سریال «شهرزاد» پیش آمد موجب بی‌اعتباری آن شد. همین سریال شهرزاد، در فصل سوم، دچار یک آه‌بندی آشکار بود و دچار تنزل گردید. تمام این اتفاقات گویای عدم مدیریت نظام‌مند بر این عرصه بود.

اما از نیمه دوم دهه ۹۰ شمسی وضعیت شبکه نمایش خانگی کاملاً دگرگون شد. اگر قبلاً فقط سالی ۳،۲ سریال آن هم در قالب سی‌دی و دی‌وی‌دی در فروشگاه‌ها و سوپرمارکت‌ها عرضه می‌شد، با اراندازی وی‌اودی و افتتاح پلتفرم‌های نمایش برخط آثار تصویری، شبکه نمایش خانگی وارد اینترنت و فضای مجازی شد. قبلاً مردم برای تماشا این آثار باید به فروشگاه‌ها و سوپرمارکت‌ها مراجعه می‌کردند، اما زین پس هر کس گوشی تلفن همراه هوشمند داشت با خرید اشتراک یا پرداخت هزینه دانلود و یا دریافت غیرقانونی از اینترنت می‌توانست به همه این محصولات دسترسی پیدا کند. علاوه بر این، در دوره جدید، شبکه نمایش خانگی فقط به سریال‌های ایرانی محدود نبوده، بلکه فیلم‌های سینمایی داخلی، فیلم و سریال‌های خارجی، رالیته‌شو (نمایش واقع‌نام)، مسابقات، مستند و ... که حجم عظیمی هم هستند، شبکه نمایش خانگی را در بر گرفته‌اند. به طوری که ما با فضایی روبه‌رو شدیم که برخلاف قبل، در دسترس کل مردم قرار گرفت و یک پهنه بزرگ از محصولات متنوع را ایجاد کرد. یعنی دقیقاً چیزی شبیه به یک شبکه تلویزیونی مجازی به‌وجود آمد. اما با وجود این وسعت و اهمیت، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی وقت، نظارت ضعیفی بر آن داشت و به‌عبارتی دچار ترک فعل شد به طوری که ناگهان تعداد زیادی سریال با کیفیت بسیار پایین و محتوای نازل و ماجراهای غیراخلاقی وارد این عرصه شد. حتی خیلی‌ای فیلم و سریال‌های خارجی، با محتوای انحرافی مثلاً تبلیغ تفکرات صهیونیستی یا شیطان‌پرستی و بدون استانداردهای بسا فرهنگ و آداب خانوادگی ایرانی، در فضای وی‌اودی نشر یافت. این مشکلات شباهت‌های را ایجاد کرد که اساساً وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در عمل نظارتی بر عملکرد سکوها نمایشی ندارد. به همین دلیل هم از سال ۱۳۹۹ این مسئولیت به‌طور غیررسمی به صداوسیما واگذار شد. چون به‌نظر می‌رسید این سازمان دارای سازوکار نظارتی تعیین‌شده‌تری است. از این زمان بود که نام «ساترا» به‌عنوان بازوی رسانه‌ای در زمینه تنظیم‌گری فضای صوت و تصویر، دائم شنیده شد. هر چند که مهم‌تر از همه مردم از طریق آرایش‌ها و وضعیت شبکه نمایش خانگی مطلوب نشد. حالا با مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی و تثبیت جایگاه ساترا، انتظار می‌رود که این نهاد با رویکرد کارشناسانه‌تری نسبت به گذشته به تنظیم‌گری و استانداردسازی محصولات نمایشی داشته که فعالیت هنری در ایران به‌ویژه در حوزه‌های سینما، تلویزیون و موسیقی، تحت نظارت قانونمند توأم با تعامل و فریختگی، هدفمندتر و باکیفیت‌تر و بالاتری پیش خواهد رفت. به امید اینکه چنین انتظاری محقق شود.

نظارت بر سریال‌های خانگی با صداوسیماست

سیدمحمد هاشمی، معاون حقوقی وزارت ارشاد در نشست با مدیران سکوها دیجیتال شبکه نمایش خانگی که با حضور دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی و رئیس ساترا برگزار شد، گفت: در فرآیند تعیین سانس‌های نمایش خانگی و برخورد ساترا با پلتفرم‌ها

وقایع نگاری بر خوردهای فراگیر

- ۱۳۹۰ آغاز بهکار سرویس اشتراک ویدئو آپارات
- ۱۳۹۲ تأسیس سامانه نمایش درخواستی نتوا
- ۱۳۹۳ تأسیس سامانه نمایش درخواستی فیلیمو
- ۱۳۹۴ تأسیس ساترا طبق اصل قانون اساسی و نظریه تفسیری شورای نگهبان و نیز براساس اینلایحه مورخ ۲۲/۰۶/۹۴ به ریاست‌جمهوری
- ۱۳۹۷ درخواست وزیر ارتباطات وقت برای تعیین مصادیق دقیق صوت و تصویر فراگیر فضای مجازی و بعد قانونگذاری
- ۱۳۹۸ بخشنامه ابراهیم‌رئیس، رئیس وقت قوه قضاییه، درباره لزوم اخذمجوز از صداوسیما در زمینه صوت و تصویر فراگیر سازمان صداوسیما
- ۱۴۰۰ ادامه کشمکش بر سر مرجع نظارتی بر فعالیت پلتفرم‌ها
- تعیین ساترا به‌عنوان ناظر بر تولید آثار حرفه‌ای در فضای مجازی از سوی کمیسیون تلفیق بودجه مجلس
- اعلام مخالفت مرجع وزارت ارشاد با طرح مجلس برای مدیریت شبکه نمایش خانگی
- افزایش فعالیت پلتفرم‌های نمایش خانگی با شیوع کرونا
- ۱۴۰۱ وقعه در بخش سربال‌هایی همچون «چیران» و «آهوی» مناسبت با پیش‌ها و پیمایش‌ها ساخت‌شده تا به سندی مستند در این زمینه برسد. وی گفت: در فرآیند تعیین سانس‌های نمایش خانگی و برخورد ساترا با پلتفرم‌ها
- انتشار بدون مجوز برخی سریال‌های نمایش خانگی و برخورد ساترا با پلتفرم‌ها
- ۱۴۰۲ مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره انتخاب ساترا به‌عنوان مرجع نظارتی بر فعالیت پلتفرم‌ها
- ۱۳۹۹ اعلام وصول طرح اصلاح بند ۲۹ ماده ۲ قانون اهداف و وظایف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی منسب بر اینکه صدور مجوز نظارت بر فرایند تولید و پخش همه برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی برعهده سازمان صداوسیما جمهوری اسلامی ایران است
- ۱۳۹۹ اعلام مخالفت مرجع وزارت ارشاد با طرح مجلس برای مدیریت شبکه نمایش خانگی
- ۱۳۹۹ افزایش فعالیت پلتفرم‌های نمایش خانگی با شیوع کرونا